

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 9177

Doknr.
263096

Dato
05-07-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 10. juni 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 8 (L 193) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anni Matthiessen (V) og Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 8:

”Vil ministeren redegøre for de økonomiske omkostninger ved at ophæve aldersbegrænsningen på 18-23 år?

Spørgsmålet ønskes besvaret forud for besvarelse af L 193 - samrådsspørgsmålene A-C.”

Svar:

Med lovforslag L 193 fremsættes forslag om en model med overvågning og støtte i forbindelse hermed om natten til unge med handicap i alderen 18 til og med 23 år. Der er hertil foreslået en dispensationsmulighed for den øvre aldersgrænse i op til to år ved livstruende sygdom. Forslaget udmønter initiativ om overvågning besluttet med aftale om finansloven for 2020.

Ved ændret lovgivning, der medfører ændret opgaveportefølje for kommunerne, skal kommunerne, jf. DUT-princippet (Det Udvidede Totalbalanceprincip), kompenseres herfor. Derfor har ministeriet siden vedtagelsen af finanslovsaftalen været i forhandlinger med KL om lovforslagets økonomiske konsekvenser.

Det har imidlertid vist sig vanskeligt at nå til enighed, og det har derfor ikke været muligt at indgå en aftale om de udgiftsmæssige konsekvenser af den fremsatte model med overvågning til unge inden for den anførte aldersgrænse 18-23 år. Der arbejdes i stedet med en senere opfølgning, når lovforslaget har haft virke i en periode, og vi dermed får større viden omkring de faktiske udgiftsmæssige konsekvenser, herunder om målgruppen er tilstrækkelig afgrænset. De endelige økonomiske konsekvenser af lovforslaget kendes derfor først efter opfølgningen.

Da ministeriet og KL ikke har kunnet nå til enighed omkring væsentlige forudsætninger bag beregningerne af den fremsatte model, er det ikke meningsfuldt at foretage beregninger af andre modeller. Det har til den fremsatte model vist sig, at det ikke er muligt at blive enige om forventede antal modtagere og prisen på dem. KL har oplyst, at de forventer et stort pres ind i ordningen, som potentielt kan føre til merudgifter svarende til et trecifret millionbeløb. Et bedre datagrundlag belyses som nævnt i den senere opsamling. Det er derfor ikke muligt at angive et overslag på, hvad de økonomiske konsekvenser af en model uden aldersbegrænsning vil være.

Jeg henviser i øvrigt til min tidligere besvarelse af spørgsmål 1 til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Astrid Krag